

آنچه این مطلب را در نظر نمایم باید از این دو دیدگاه استفاده کرد: اول مبنی بر اینکه آغاز جهان از یک نقطه برابر باشد و سالم نباشد، و دوم مبنی بر اینکه آغاز جهان دارای مرکزیت نباشد و کوادراحت نداشته باشد. اگر دو دیدگاه مذکور را در نظر بگیریم، آنچه که از این دو دیدگاه استفاده کرد، آغاز جهان را میتوان «زمان» خواند.

آغاز جهان

نقشه و هدف یا اصادف

بقلم: فرانک آلن

FRANK ALLEN

اصقاد فیزیک (ویستی)

دکتر از دانشگاه کورنل استاد فیزیک فیزیکی دانشگاه ماتیتو با، کانادا، ۱۹۴۴ - ۹۵۴ مخصوص در رویت الوان مبحث فیزیولوژیکی نور، تهیه هوای مایع و تغیراتی که در انسان یا غده‌ها پیدا میشود، دارندۀ نشان طلایی از انجمن پادشاهی کانادا.

بسیاری کوشیده‌اند این مطلب را آشکار سازند که جهان هادی نیازمند آفریننده‌ای نیست. ولی آنچه در آن شک نیست این است که جهان وجود دارد. درباره اصل و منشاء آن چهار راه حل را میتوان پیش کشید: اول اینکه علی‌رغم آنچه‌هم‌اکنون گفتیم، جهان را خواب و خیالی پیش‌نداشیم، دوم اینکه خود بخود از عدم برخاسته است، سوم اینکه جهان آغازی نداشته و از اول بوده است، چهارم اینکه جهان آفریده شده.

فرض اول مستلزم قبول این مطلب است که اصلاً مستلزم ای

برای حل کردن وجودندازد، جزو مسئله متافیزیکی ضمیر و خود آگاهی آدمی، که آن خود نیز در این حالت و همی خواب خیالی بیش نخواهد بود.

مسئله وهمی بودن جهان اخیراً در عالم فیزیک بدست سرجی همزجینز (در کتاب «جهان اسرار آهیز») از تو زنده شده و اور آن کتاب هدی است که: «جهان از لحاظ مفاهیم فیزیک جدید قابل تصور بصورت مادی نیست، و دلیل آن بنظر من این است که جهان تنها بصورت مفهوم ذهنی در آمده». بنابراین گفته، ممکن است کسی بگوید که: قطار های راه آهن خیالی ظاهر آ پر انعام افراط و همی بر فراز پل های غیر مادی ساخته شده از مفاهیم ذهنی از روی رودخانه های بی واقعیت عبور میکند!

فرض دوم، یعنی اینکه جهان هاده و از ارثی بخودی خود از عدم بر خاسته نیز همانند فرض اول با اندازه ای بی معنی و محال است که بهیچ وجه قابل ملاحظه واعتنا نیست.

فرض سوم یعنی اینکه اینکه جهان از از از و وجود داشته، با تصور آفرینش یک جزء مشترک دارد، و آن اینکه ماده بیجان و ارثی آمیخته با آن یا شخص خالق هر دو همیشه وجود داشته است. در هیچ یک از این دو تصور اشکالی که بیش از تصور دیگر باشد دیده نمیشود. ولی قانون تردد دینامیک (حرارت) ثابت کرده است که جهان بیوسته روبرو با وضعی روان است که در آن تمام اجسام بدرجه حرارت پست مشابهی هیسنند و دیگر ارثی قابل صرف وجود نخواهد داشت. در آن حالت دیگر زندگی غیر ممکن

خواهد بود اگر جهان آغازی نداشت و از ازل موجود بود، باید پیش از این چنین حالت مرگ و درگود حادث شده باشد. خورشید سوزان و ستار گان و زمین آکنده از زندگی گواه صادق است براینکه آغاز جهان در «زمان» اتفاق افتاده و لحظه خاصی از زمان آغاز پیدا نشود، و بنا بر این نمیتواند جز «آفریده» باشد بلطفاً علت بزرگ نخستین، یا بیک حالت ابدی بر ^{۵۰} همه چیزدانها و توانائی ناچار باید باشد که جهان را ساخته باشد.

راههای شایستگی زمین برای زندگی باندازه بی زیاد است که نهی توان پیدا نشود. حیات را بر آن نتیجه تصادف دانست: نخست اینکه زمین کره است که بازادی در فضا بحال تعادل است (یگفته «سفرایوب» از «عهد قدیم» او (خدا) زمین را بر روی هیچ آویخته است ۲۶:۷) و بر گرد محور خود حرکت دورانی روزانه دارد که از آن شب و روز پیدا میشود و در عین حال حرکت انتقالی سالانه بدور خورشید را نیز انجام میدهد این حرکتها سبب پیداشدن تعادل و ثابت هاندن محور زمین در فضا میشود، و چون تمایل محور قطبین نسبت بسطح حرکت انتقالی یعنی دائرة البروج (حدود ۲۳ درجه) با آن حرکات ضمیمه هی شود، نتیجه آنست که فصول سال نظمی پیدا نمیکند و سطح قابل مسکونت زمین هضاعف میشود و پیش از آنکه بر کره ثابتی امکان وجود زندگی گیاهی باشد بر این کره گردان حیات نباتی تنوع و توسعه پیدا نمیکند.

دوم اینکه جوی که از گازهای نگاهبان زندگی بر سطح زمین تشکیل شده، آن اندازه ضخامت (حدود ۸۰۰ کیلو متر) دغلهای دارد که

بتواند همچون زردهی زمین را از شرمه موعده مرگیار بیست میلیون در روز سنگهای آسمانی که با سرعت حدود ۵۰ کیلو متر در ثانیه با آن برخورد می‌کنند، در امان نگاه دارد چو زمین علاوه بر کارهای دیگری که دارد، درجه حرارت را بر سطح زمین در حدود شایسته؛ ای زندگی نگاه می‌دارد و نیز ذخیره بسیار لازم آب و بخار آب را از اقیانوسها بخشکیمها انتقال میدهد. که اگر چنین نبود همه قاره‌ها بصورت کویرهای خشک غیرقابل ذیستی درمی‌آمد. باین ترتیب باید گفت که اقیانوسها و جو زمین عنوان چرخ‌لنگری برای زمین دارند. چهار خاصیت قابل توجه آب است که زندگی در اقیانوسها و دریاها و رودخانه‌هارا در زمستانهای دراز از خطر زوال حفظ می‌کند. ۱- خاصیت جذب اکسیژن آن بمقدار زیاد در درجات پست حرارت، ۲- اینکه بزرگترین وزن مخصوص آن در درجه بالای درجه حرارت یعنی بستن است و بهمین جهت آب عمق دریاچه‌ها و رودخانه‌ها بحال عالی می‌ماند؛ ۳- کمتر بودن وزن مخصوص بخار آب که آن سبب یخ در سطح آب قرار می‌گیرد و فرد نمیرود. ۴- این خاصیت که چون آب منجمد شود مقادیر زیاد حرارت از خود پس میدهد.

خشکی‌های زمینه استواری برای موجوداتی هستند که بر آنها بسر هم برند خاک در خود مواد معدنی خاصی دارد که گیاه‌آنها را جذب می‌کند و بصورت خوراکهای مورد نیاز جانوران درمی‌آورد. وجود فلزات در نزدیکی سطح زمین سبب شده است که هنرهای گوناگونی که تمدن از آنها ساخته می‌شود امکان پذیر باشد. بدون شک اشیاء‌ای نبی در آنجا که

از خدا سخن رانده و چنین گفته «آن (زمین) را عبث نیافریده، آن را چنان آفریده که قابل سکونت باشد»، حق سخن را ادا کرده است (اشعیای نبی : ۴۵ : ۱۸).

از کوچکی زمین نسبت بفضا غالباً بصورت تحریر آمیز ماد شده اگر زمین بکوچکی ماه و قطر آن یا کچهارم قطر کنوئی آن بود، نیروی جاذبه (یک ششم جاذبه زمین) دیگر برای نگاه داشتن آبها و هوا بر روی آن کفايت نمی کرد؛ و درجه حرارت بصورت کشنده ای بالا میرفت. بعکس اگر قطر آن دو برابر قطر کنوئی هی بود، سطح زمین چهار برابر سطح فعلی و نیروی جاذبه دو برابر نیروی کنوئی می شد و ارتفاع جو بشکل خطرا ناکی تقلیل پیدامی کرد؛ و فشار هوا از یک کیلو گرم بر سانتیمتر مربع به دو کیلو گرم بالا می رفت و همه این عوامل عکس العمل شدیدی بر روی زندگی میداشت.

نواحی زهستانی بسیار زیادتر هی شد و جاهای قابل سکونت بصورت قابل ملاحظه ای کاهش پیدامی کرد. نقاط اجتماع مردم از یکدیگر دور وسائل ارتباطی بسیار دشوار یا تقریباً غیر ممکن می شد.

اگر زمین هابیز رگی خورشید بود چگالی (وزن مخصوص) خود را حفظ می کرد، نیروی جاذبه ۱۵۰ برابر می شد و ارتفاع جو بحدود ۱۰ کیلومتر تنزل می کرد و بخارشدن آب غیر ممکن می شد و فشار هوا تقریباً به ۱۵۰ کیلو گرم بر سانتیمتر مربع می رسید. یک جانور یک کیلو گرمی ۱۵۰ کیلو گرم وزن پیدا می کرد و اندام آدمی بکوچکی اندام سن جاپ می شد، زندگی عقلی برای چنان موجوداتی دیگر امکان پذیر نبود.

اگر فاصله زمین تا خورشید دو برابر مدار کنوئی آن بود، حرارتی

که از خورشید بآن می‌رسید بربع حرارت کنونی تنزل می‌کرد، و سرعت حرکت بر مدار آن نصف می‌شد، و طول مدت زمستان دو برابر می‌گردید و بنا بر این همه موجودات زنده یخ می‌بستند. اگر فاصله تاخورشید نصف می‌شد، گرها چهار برابر سرعت مداری دو برابر طول مدت فصول نصف (اگر تغییر فصلی امکان داشت) وزمین باندازه بی‌سوزان می‌شد که حیات بر آن نمی‌توانست برقراز بماند. زعین از لحاظ بزرگی و کوچکی و دوری و نزدیکی نسبت بخورشید واژ حیث سرعتی که بر روی مدار خود دارد، چنان با آین است که می‌تواند هر کس حیات باشد، و نوع بشر همان گونه که اکنون مشاهده می‌شود بزنگی جسمی و عقلی و روحی خود را داده دهد.

اگر در آغاز زندگی نقشه‌هی در کار نبود، موجودات زنده ناچار بایستی بنا بتصادف بیداشده باشند. اکنون تصادف، یا چنانکه اصطلاح شده است احتمال، نظریه ریاضی تکامل یافته‌ی بی‌امست که بر آن دسته از موضوعات معرفت تطبیق می‌شود که در آن طرف حدودیقین مطلق قرار دارند، این نظریه محکمترین اصولی را در اختیار ما می‌گذارد که بواسیله آنها می‌توانیم حقیقت را از خطای تشخیص دهیم و حدود امکان حدوث هر شکل خاصی از حوادث را حساب کنیم.

بر و تئین یا جزء اصلی همه یاخته‌های زنده را تشکیل می‌دهند، و عبارتند از پنج عنصر کربون و یورژن و نیتروزن و اکسیژن و گوگرد که شاید در مولکول سنگین وزن آنها ۴۰۰۰۰ اtom وجود داشته باشد چون ۹۲ عنصر شیمیائی در طبیعت موجود است که همه بدون نظم و اتفاقی توزیع

شده‌اند، اندازه تصادف و احتمال کفارهم قرار گرفتن آن پنج عنصر برای ساختن مولکوهای پروتئین و مقدارهایی که بایستی پیوسته در حال مخاطط شدن باشد و طول مدت زمانی که برای صورت گرفتن این ترکیب لازم می‌شود، همه قابل محاسبه است یک ریاضی دان موگیسی بنام «شارل اوژن گوی» این حساب را کرده و حد احتمال را ۱ نسبت به 10^{16}

پیدا کرده، یعنی در هر 10^{16} ترکیبی که ممکن است صورت گیرد «و این عدد باندازه‌ئی بزرگ است که با کلمات نمی‌توان آن را حساب نمود» تنها یک بار احتمال آن هست که ترکیبی هانندتر کیمی پروتئین از آن مخلوط بی‌ترتیب حاصل شود مقداری از مواد که ممکن است در نتیجه زیر و رو شدن آنها در کنار یکدیگر یک مولکول پروتئین ساخته شود مطابق حساب او ملیونها بار بیش از همه ماده‌ئی است که مراسر جهان را تشکیل می‌دهد برای آنکه حادثه‌یی بر سطح زمین صورت پذیر شود تقریباً بليونها تمام نشدنی از سال، یعنی 3×10^{43} سال وقت لازم است.

پروتئین‌ها از مواد زنجیری موسوم به اسیدهای امینه ساخته شده‌اند اینکه زنجیر ترکیبی اتومهای این مواد چگونه یکدیگر پیوسته خود مطلب بسیار جالب توجهی است، اگر اتومهای صورت غلطی یکدیگر پیوسته شوند، بجای آنکه مایه حیات باشند ذهر کشند خواهند شد پرسورد ج. ب. لیز انگلیسی حساب کرده است که زنجیر یک پروتئین ساده ممکن است به 48×10^{48} شکل مختلف تشکیل شود. غیر ممکن است که با احتمالی باین ناجیزی تنها اتصاد سبب آن باشد که مولکولی از پروتئین ساخته شود تازه پروتئین ماده شیمیایی بیجانی است و چون کوهر اسرار آهیز

زندگی بآن در آهیزد زنده هیشود. فقط عقل بی بایان یعنی ذات خداوند است که هیتوانسته است بداند چنین مولکولی قابل پذیر فتن حیات است و تو انسته است آنرا بسازد و بآن زندگی بیخشد.

بایان

ترانه خدای پرستی ۱

هر جا که روم، روی دل آرای تو بینم

هر سو نگرم قامت رعنای تو بینم

در شمع و گل و بلبل و پروانه و گلزار

مهر و مه و اختر، رخ زیبای تو بینم

هر تو نه هریست که از دل بتوان برد

من خلق جهان عاشق و شیدای تو بینم

مشتاق جمال تو نه تنها شده موسی

کاندز دل هر ذره تمنای تو بینم

ذات تو چه هرموز و عجیب ایوت اپر اسنار

عالیه راغرق تما شای تو بینم

یک بیش نیاشی و نداری تو سرائی

با اینهمه هر جا نگرم جای تو بینم

تنها نبود (به جنی) آشفته ز عشق

هر جان ودلی خسته زمودای تو بینم

محمد حسین به جنی

(۱) این قطعه شعر چون مناسب مطلب بود و سلطدو مقامه قرارداده شد مکتب تشیع